

CUPRINS

1	
SCOPUL	13
2	
CURAJUL	37
3	
ENTUZIASMUL	59
4	
AUTOPERFECTIONAREA	69
5	
TIMPUL	95
6	
MUNCA	125
7	
SUCCESUL	171
DESPRE AUTOR	205

SCOPUL

Oamenii de excepție, care urmează cu încredere calea către realizarea viselor lor și fac eforturi să-și trăiască viața în spiritul acestor vise, vor atinge succesul la care oamenii comuni nici nu îndrăznesc să spere.

Henry David Thoreau

Plafonarea într-o profesie

Una din cele mai mari tragedii ale vieții este aceea că oamenii se complac în existențele mărunte oferite de meseriile pe care le au, meserii obținute mai mult din greșeală decât ca urmare a unei alegeri libere. Alegerea vocației este asemănătoare căsătoriei. Alegerea unui ideal este de asemenea un lucru serios. Aspectele economice afectate de idealul ales sunt ne semnificative în comparație cu influența exercitată asupra formării interioare a unei persoane. Lumea este plină de tragedii cauzate de nepotrivirea dintre om și idealul său.

Alegerea unei profesii, a unei meserii nu a avut niciodată în trecut importanța pe care o are în prezent. Viața profesională a individului nu mai implică deținerea de abilități variate cum se întâmpla în trecut. Totul este specializat. În prezent o persoană trebuie să fie bine instruită în a face foarte bine un anumit lucru. Pentru a face față unei dure competiții, un tânăr nu are nevoie doar de vaste cunoștințe generale ci și de o specializare în ceva. Acesta va fi însă sprijinit în mare măsură de entuziasmul și energia pe care i le conferă sentimentul că este persoana potrivită în locul potrivit, că îndeplinește o funcție stabilită în prealabil de natura sa interioară. El are nevoie de evidențierea și de aportul tuturor abilităților sale. Și nu poate dispune de aceste abilități decât dacă se dezvoltă într-un mediu propice și în deplinătatea

lor funcțională. El nu poate atinge succesul deplin decât dacă urmează chemarea naturii sale.

În alegerea unei cariere, puneți-vă întrebarea dacă aspectele acesteia vă asigură sănătatea și longevitatea, dacă aveți speranțe reale să accedeți către o poziție respectabilă, dacă lipsa de cunoștințe generale sau specializate vă plasează în dezavantaj.

Cel mai important lucru în viață este să ai un țel, și să posezi aptitudinile și perseverența pentru a-l atinge.

Goethe

Pune-ți în valoare calitățile

Pentru a-ți pune în valoare calitățile, trebuie să „crești ceea ce Dumnezeu a sădit în tine“. Trebuie să găsești un loc unde forțele naturii și dorințele tale pot colabora. Nu este destul să privești lumea ca pe „un mediu al profitului“. Trebuie mai degrabă să te întrebi, este lumea locul potrivit pentru curajul tău, pentru dezvoltarea personalității tale?

Deși se presupune că tânărul nu se cunoaște, nu își conștientizează în totalitate abilitățile, el va reuși cu siguranță să distingă direcția către care îl împinge natura interioară, orientarea talentului său. El poate cel puțin să își recunoască principala înclinație și să o urmeze în defavoarea slăbiciunii. Poate delimita clar succesul de eșec, fericirea de tristețe, poate ști dacă ocupația sa îl va face mai puternic.

Nevoia de expansiune vine dintr-un impuls creativ, ea este o variantă a puterii creative a universului. Ne luminează și ne aprinde prin oamenii pe care îi iubim. Aprinde

entuziasmul pentru o aventură, pentru o școală, pentru o afacere, pentru un copil, o grădină, o casă sau o familie, pentru maiestruozitatea unei păduri la asfințit. Acestea sunt momentele când ne simțim mai plini de viață, mai noi înșine decât de obicei. Focul nostru lăuntric este alimentat de viața din jurul nostru și ne lăsăm prinși de curentul acestei vieți. Acestea sunt momentele când creștem prin toleranță, prin autocunoaștere, prin sinceritate sau prin sensibilitatea la frumos.

Richard C. Cabot

Mereu ferice va fi omul care

Prezenta clipă o trăiește,

Iar siguranța lui grăiește

Trăiește azi, lui mâine nu-i da ascultare.

John Dryden

Desfă-ți aripile, alege-ți scopurile

Dacă îți desfăci aripile, dacă îți stabilești scopurile, dacă ști în ce direcții te îndrepti și îți folosești tot elanul pentru îndeplinirea idealurilor tale, asta nu înseamnă că „trăiești în viitor“. Este bine să-ți ții ochii ațintiți asupra viitorului numai dacă observația ta se întrepătrunde cu intervalele lungi în care te bucuri de prezent.

Nu ar trebui niciodată să ne obișnuim să trăim din imaginație și anticipație pentru că ne-am pierde astfel abilitățile de a ne bucura de clipa prezentă. Călătoria vieții ar trebui să curgă asemeni unei drumeții. Este adevărat că ne așteaptă ceva la punctul de sosire, ceva ce abia așteptăm să

vedem. Este minunat, însă nu ar trebui din acest considerent să ignorăm frumusețile întâlnite în drum, să nu ne bucurăm de fiecare clipă a drumeției noastre.

Nu vă irosiți viețile făcând cumpărături din piețe care nu s-au inventat încă. Paradisul este aici sau niciunde. Trebuie să ții bucuria lângă tine sau nu o vei mai găsi niciodată.

Motivul pentru care atât de multe vieți sunt banale, goale, lipsite de fericire este acela că oamenii nu trăiesc clipa. Faceți în așa fel încât să vă bucurați de fiecare secundă ce trece. Treziți-vă în fiecare dimineață hotărâți să vă trăiți ziua ca și cum ar fi ultima, să vă bucurați de fiecare secundă prețioasă, să luați tot ce e mai frumos din fiecare minut.

Câmpul verde de azi este cel care era verde și ieri, dar este el același? Deci trebuie să ne căutăm fericirea în viitor? Ce valoare mai are premiul pe care l-am obținut dacă munca depusă pentru atingerea lui nu ne-a oferit nici o satisfacție? Ce importanță are destinația dacă nu ne-am bucurat de traseu?

Alege-ți meseria potrivită

Problema alegerii unei ocupații potrivite a devenit excesiv de complexă în era complicată pe care o trăim. S-au făcut de-a lungul timpului încercări demne de laudă pentru a determina aptitudinile omului foarte de timpuriu. Aptitudinea a fost definită ca fiind o trăsătură înnăscută sau ca o înclinație dobândită; ca fiind deopotrivă o capacitate și o înclinație către un anumit domeniu.

Foarte pușini dintre noi manifestă înainte de perioada adolescenței o inteligență sclipitoare sau un talent remarcabil într-un domeniu anume, fie el practic sau teoretic. Marea majoritate

a tinerilor nu se decid în ce fel își vor câștiga existența deși li se dau toate coordonatele necesare pentru a afla.

„Jumătate din oameni se pare că și-au ales meserii nepotrivite“, spune Marden, „ca și cum rasa umană ar fi fost pusă într-un mixer și, în urma amestecului, fiecare individ s-a regăsit practicând o altă meserie.“

Alegerea unui ideal în viață nu reprezintă atât o chestiune de aptitudine cât una de atitudine. Așa cum o dragoste autentică de ambele părți este formula sigură pentru a avea o căsătorie durabilă tot așa dragostea pentru meseria aleasă este esențială pentru succesul în viață. Aptitudinile, personalitatea, înclinația noastră naturală se vor regăsi astfel în tot ceea ce facem. Acesta este secretul în alegerea unei ocupații.

Nu „împingeți“ un copil să facă asta sau asta. Permiteți-i mai întâi să se autocunoască, să descopere singur ce-i place și ce nu-i place. „Cunoaște-te pe tine însuși“ s-a spus în trecut la Delphi; și, deși oracolul a fost mut pentru mult timp, cuvintele vor avea semnificație eternă.

„Ceea ce-și doresc oamenii nu este un talent“, spune Bulwer „ci un scop; cu alte cuvinte, nu vor puterea de a realiza ceva, ci dorința de a munci“.

Binecuvântat este cel care și-a descoperit vocația. Să nu ceară altă binecuvântare. Acum are o slujbă – un scop în viață; l-a găsit și îl va urma.

Carlyle

Slujește-ți ambiția

Slujește-ți ambiția căci va da energie vieții tale și scop încercărilor tale. Ambiția grăbește pulsul și înnobilează imaginația; talentele strălucesc mai puternic luminate de flacăra ambiției.

Ambiția inspiră poetul, soldatul, omul de știință; sub imboldul ambiției, aceștia privesc înfrângerile ca pe niște opriri temporare și continuă să încerce. Ambiția se găsește la baza progresului uman; ea este puterea care îl duce pe om mai departe pentru că sădește în el speranța pentru un viitor mai bun.

Unicitatea scopului nu înseamnă monotonia activităților; dar dacă vrem ca prezența fiecăruia dintre noi să se facă simțită pe această învălmășită planetă, dacă vrem să lăsăm urme durabile ale activităților noastre, trebuie să ne dedicăm unui singur lucru. O dată descoperit lucrul ce ne-a fost dat să-l realizăm, trebuie să ne concentrăm toată energia ființei noastre căutând să-l ducem la bun sfârșit cu orice sacrificiu sau preț.

Omul scopului și al concentrării nu se va deda niciodată la activități mărunte, fie ele bune sau rele. El nu va avea timp pentru lucruri trecătoare, ne semnificative ci va depune o muncă asiduă, neobosită pentru atingerea unui scop bine definit.

„Imobilitatea mentală“ este cauza multor eșecuri. Lumea este plină de oameni ratați care își petrec viețile căutând apă în fântâni secate.

Este oare de mirare că ei nu aspiră la nimic și deci nu realizează nimic?

Omul de succes are un program: își stabilește un traseu și nu se îndepărtează de la el; își face planuri pe care le pune în aplicare; merge direct la țintă. El nu se clatină într-o parte și în alta de fiecare dată când o piedică este aruncată în calea sa. Dacă nu o poate ocoli, va trece prin ea. „Zmeele

se ridică numai dacă sunt plasate contra vântului – nu în direcția lui“, a spus Churchill.

Proverb portughez

Nu talent – ci scop

Nu este nevoie de un talent ieșit din comun pentru a avea succes într-un domeniu cât de un scop – nu doar de puterea de a realiza ceva cât de dorința de a munci cu energie și perseverență. De aici puterea dorinței poate fi definită ca fiind stimulentele esențiale al caracterului unui om – s-ar putea spune într-un cuvânt că aceasta este omul însuși. Ea dă impuls fiecărei acțiuni omenești și suflet fiecărui efort. Speranța autentică se bazează pe ea și există ideea că această putere a dorinței dă adevăratul farmec vieții. Un moto scris pe o lopată ruptă găsită la Battle Abbey spunea: „Speranța este forța mea“. Aceste cuvinte ar trebui să ne conducă viețile. Vai celor cu inima slabă. Nu există binecuvântare mai mare decât aceea de a avea o inimă puternică.

Doctorul Smiles

Dorința de a o lua de la capăt este una atât de răspândită încât putem spune că este un instinct nativ... dacă am pierdut mereu nu înseamnă că trebuie să ne intimidăm înaintea unei noi încercări. Aspirațiile, imperfecțiunile și eșecurile sunt părți ale unor viitoare realizări. Înfrângerile prevestesc viitoare succese. Păcatele de care ne temem sunt tărâmurii necunoscute. Lumina noastră trebuie să ardă oricât de slab iar noi nu trebuie să ne abatem de la drumul drept oricât de des ne-am poticni. Nu este nimic mai neadevărat decât că nu ar mai fi nimic de făcut. Însă la fel de neadevărată este ideea că suferința